

— Браво! Браво! Отлично! — почва да вика публиката и да ржкоплѣска...

Слѣдъ като направя нѣколко подобни смѣли, но доста опасни игри, Еленка пѣргаво скача отъ Вѣтранча, покланя се на публиката и си излиза...

На срѣща
й се задава
Боянчо. Той
се хвърля въ
пригрждкитѣ
на обичната
си и юначна
сестра и я раз-
цѣлува, об-
ляньвъ сълзи.

Сестра му
го потупва по
раменѣтѣ и
тихо прого-
варя:

— Бжди
здравъ, брат-
ко. Нищо на
свѣта се не опира на човѣка. Трудъ, постоянство,
куражъ и обичъ... туй е всичкото... Това е
свѣтовната гатанка...

Г. Пѣйчевски.

